

gen indføres for samme. De bør saaledes forklare dem Indkomstskattens lovbestemte Bæsen og navnlig Schemaets enkelte Poster, forsaavidt de maatte skjønne, at de Skattepligtige have misforstaaet samme, gjøre dem opmærksomme paa Angivelser, som aabenbart maae synes at være for lave, og, ved at tale med dem om Sagen, (forsaavidt den Nødende maatte findes villig til herpaa at indlade sig) søge at lede ham til den rette Opfattelse og at bringe ham til i Mindelighed at forhøje de Ansættelser, som dertil egne sig. —

§ 7.

Til Oplysning for alle Vedkommende om den rette Forstaaelse af Schemaets Poster meddeles herved følgende Bemærkninger ved de nedenstaaende Indtægtsposter.

1. (Jordbrug). Naar den paagældende Jordbruger har holdt noiaagtigt Regnskab over alle sine Indtægter og Udgifter i det forbigangne Aars Forløb, vil, for at udfinde hans skattepligtige Indtægt, først Pengeværdien være at udregne af hele det Udbytte af hvilken som helst Art (det være sig ved Kornavl og anden Avl, Meieri, Schæferi, Dvægopdræt og Dvægsebring, Havedyrkning, Skovning, Fiskeri, Jagt o. desl.), som han i det sidstforløbne Aar (eller eventuelt i Genhold til Lovens 3die Paragraph i de tre sidste Aar), har havt af den af ham dyrkede Eiendom. Hersfra vil da være at drage alle Eiendommen eller ham som Bruger vedkommende Skatter og Communeafgifter, Renter af Prioritets- og anden i Eiendommen indestaaende Gjæld, Vedligeholdelsesomkostninger, forsaavidt de ei have gaaet ud paa en Forbedring af Bygningerne over hvad de vare ved Aarets Begyndelse, Udsædens Værdi, Folkelønnen og Værdien af de Naturprodukter, som ere medgaaede, deels til Besætningen, deels til Underhold af de ved Driften beskæftigede Medhjælpere, Tjenestefolk og Dagleiere (men ikke Værdien af hvad der er forbrugt af den skattepligtige selv og hans Familie), Udgifter til at erstatte Afgang i Besætning og Inventarium, for at vedligeholde samme i deres tidligere Stand (men ikke Udgifter til deres Udydelse eller Forbedring); og den Sum, som da bliver tilovers, vil være den skattepligtige Indtægt. Ved Be-

regning af, hvad Tyende har kostet, medregnes de Udgifter, som arbejdsdygtige Børn have forarsaget, naar og forsaavidt de have arbejdet som Tyende. Naar Tyende er brugt, deels til Driften, deels til den skattepligtiges og hans Families Opvartning, maa Værdien af Tyendets Anvendelse i de sidste Tiemed fradrages Driftsomkostningerne. Det samme gjælder med Hensyn til Omkostninger ved Heste og Vogne og andre Gjenstande, som deels ere benyttede til Driften, deels til saadant Brug for den skattepligtige og hans Familie, som ei vedkommer Eiendommens Drift. Til de Bygningers Benyttelse, der blot ere at ansee som Tilbehør til Jordbruget, tages intet Hensyn ved Indtægtens Ansættelse.

Har den Paagældende — hvilket i Almindelighed vil være Tilfældet — ikke ført saanoiaagtigt Regnskab, at han kan opgjøre sin Indtægt og Udgift paa den ovenansførte Maade, og at den skattepligtige Indtægt derved noiaagtigt kan angives, søges den saaledes udfundet, at man til Værdien af hvad den skattepligtige i det forbigangne Aars Løb har forbrugt til Underhold, Nytte og Behagelighed for sig og Familie i Penge og Produkter og Gjenstande af Penges Værd, (derunder medregnet Værdien af den afbenyttede Beboelsesleilighed, saafremt den ikke særligt anføres under 5te Post, fremdeles Udgiften til Heste og Vogne, der ikke holdes for Driftens Skyld, Brandsel o. a. desl.), lægger hvad den skattepligtige har anvendt paa at forbedre sin Eiendom eller paa at forøge sin Besætning og sit Inventarium, og endelig det Beløb, med hvilket han ved Overskudet af sit Jordbrug har forøget sin Formue, hvad enten han endnu har dette Beløb liggende contant eller i Producter, eller har anlagt det frugtbringende; og dette samlede Beløb vil da udgjøre den skattepligtige Indtægt. Gjør den skattepligtiges Forøgelse af hans Formue ei blot fra Overskudet af hans Jordbrug, men ogsaa fra andre Indtægter, udfindes Overskuddet af Jordbruget ved fra den hele Formues Forøgelse at drage disse Indtægter, hvilke derimod blive særligen at anføre i den Rubrik af Schemaet, hvortil de henhøre.